

SOC. DE L'UNIVERSITÉ

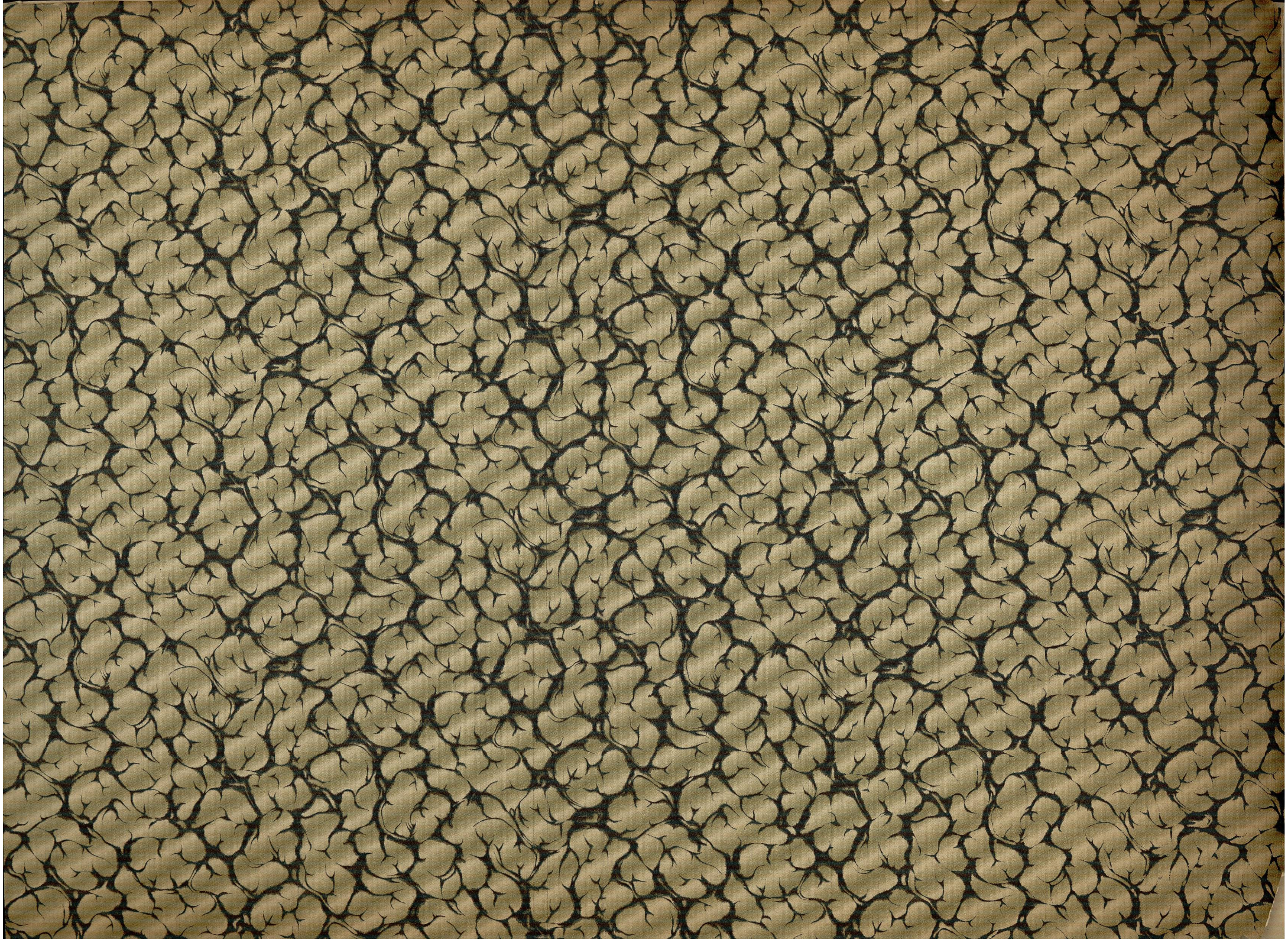

THESES
ANCIENNES

DU

XVIIE SIÈCLE

1

THESES ANCIENNES

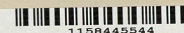
Exemplaires coupés, sans les gravures.

(270 thèses en 2 v.obl.)

--ooOoo--

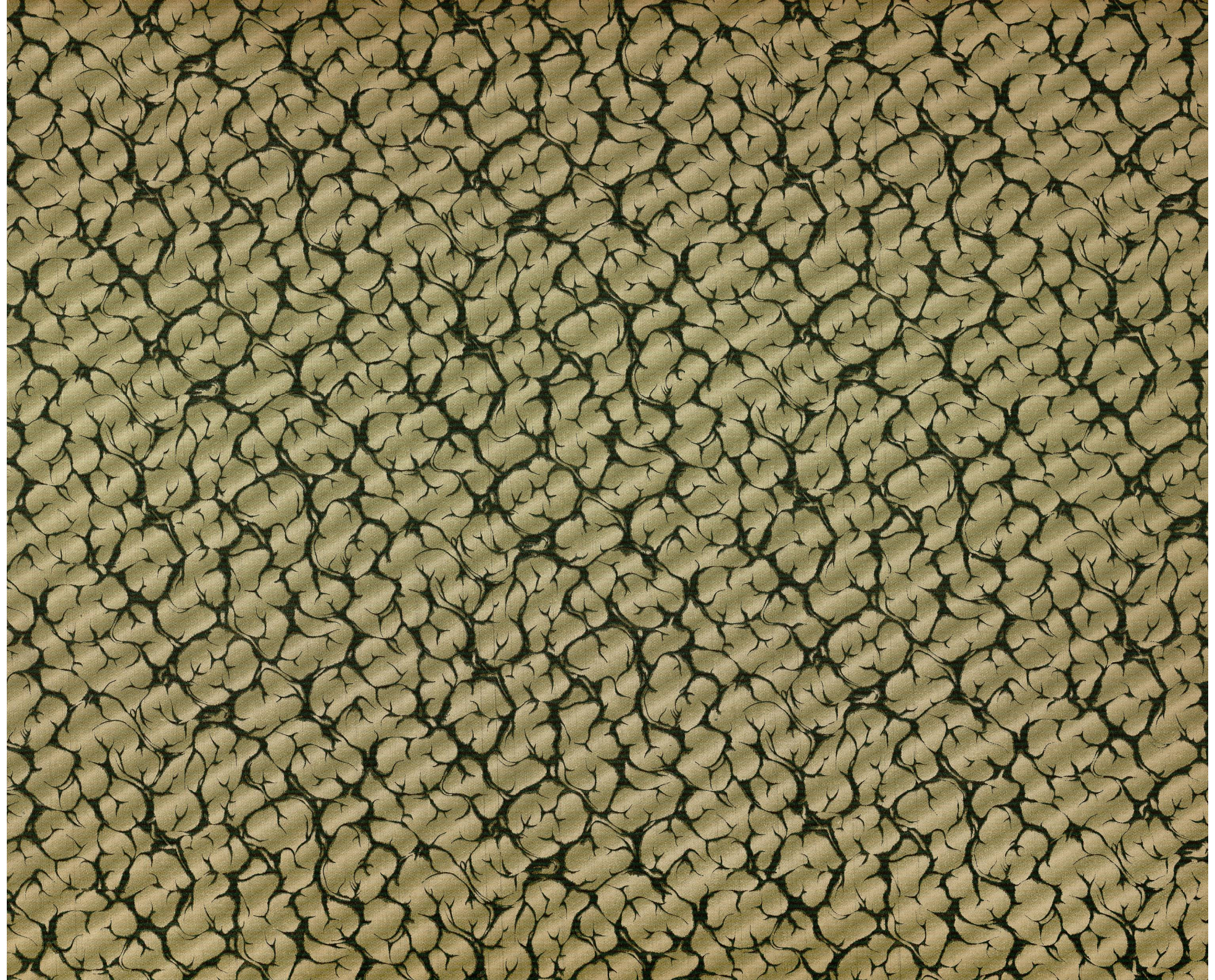
Discipline:	Soutenue le:	Volume: N°:
ALESME (Jean d').....Philosophie	...Juin 1639	I 2
ARNOUX (F.Martial).....Théologie	31 août 1669	I 3
ASSELIN (Jean).....Philosophie	6 août 1661	I 4
AUBERT (Jean).....Philosophie	18 août 1662	I 5
AUBERT (Jean).....Théologie	3 juill.1660	I 6
AUGET (Paul).....Théologie	29 janv.1666	I 7
AUMONT (Léonard).....Philosophie	28 juill.1668	I 8
BACHELIER REMUS(Nicolas).....Théologie	4/févr./1662	I 9
BARIN DE LA CALISSONNIERE (Henri-Louis).....Théologie	26 août 165..	I 11
BARRÉ (Charles).....Philosophie	22/juill/1666	I 12
BASTONNEAU (Robert).....Théologie	/8 févr/1662	I 13
BAUDO (Pierre).....Théologie	...mars 1666	I 14
BAUDRAND (Henri).....Théologie	28 mai 1664	I 15 ,et I 15bis.
BEAUVREAU LE RIVAU (Pierre- François de).....Théologie	10 juill.1659	I 16 ,et I 16bis.
BEGON (Scipion).....Théologie	/6 aéc./1669	I 17
BELLOCIER (Charles).....Philosophie	4 août 1668	I 18
BENNIER (Charles).....Théologie	24 mai 1662	I 19
BEFFUYER (Simon).....Philosophie	19 juill.1662	I 20
BERTRAND DE LA PÉROUSE(Fran- çois de).....Philosophie	?	I 21
BILLET (Nicolas).....Théologie	22 mars 1670	I 22
BINARD (Pierre).....Théologie	30 Juill.1669	I 23
BLAKE (Fr.Henri).....Théologie	/23/fév.1631	I 24 ,et I 24bis.
BLOVET DE CAMILLY(Pierre-Fran- çois).....Théologie	17 nov.1661	I 25
BLOVET DE THAN (Jean).....Théologie	9 août 1662	I 26
BOETELLE (Adrien).....Thèsesophie	17 août 1663	I 27
BOISCOURION(Anianus de).....Philosophie	14 avr. 1666	I 28
BOLLIOUD (Jean).....Théologie	24 mai 1669	I 29
BONNET (Jacques-Florent).....Philosophie	5 juill.1665	I 30

BOUCHER (Joseph).....Théologie	/4/ janv.1663	I 31
BOUCHER (Joseph).....Droit canon	3 décem.1663	I 32
BOUCHERON (François).....Théologie	13 janv.1662	I 33
BOUILLON (Emmanuel-Théodo- se de La Tour d'Auvergne, duc d'Albret,C ^{al} de).....Philosophie	16 août 1660	I 1
BOUQUIN (Robert).....Théologie	...déc. 1664	I 34
BOURGEOIS (François).....Théologie	6 févr. 1665	I 35
BOURREE DE REVELLON (Jacques).....Théologie	30 avr. 1663	I 36
BOVIAC (François).....Théologie	8 octob.1661	I 37
BRAGELONGNE (Pierre de)....Philosophie	31 juill.1661	I 38 ,et I 38bis.
BRIDIEU LINIERES(Roger- Antoine de)Théologie	19 avr. 1655	I 39
BRINDEAU (Pierre).....Théologie	15 févr.1656	I 40
BRINDEAU (Pierre).....Théologie	24 oct. 1661	I 41 ,et I 41bis.
BRUNO (F.Didier).....Philosophie	13 juill.1670	I 42
BURNEL (Guillaume).....Théologie	23 janv.1662	I 43
BURTIO (Etienne de).....Théologie	...mars 1662	I 44 ,et I 44bis.
BUTILLIER (Edouard).....Philosophie	2 août 1665	I 45
CAMUS DE BAIGNOLZ (Carolus)Théologie	11 févr.1654	I 10
CAMUSAT (Pierre).....Théologie	/5 mai/ 1649	I 46
CAMUSET (Louis-Jean).....Philosophie	16 juill.1662	I 47
CAMUSET (Pierre).....Philosophie	13 août 1662	I 48
CAMUSET (Pierre).....Théologie	3 juill.1669	I 49
CANAYE (Charles).....Philosophie	10 août 1666	I 50
CARDONVILLE (F.Charles de)Théologie	3 juill.1662	I 51
CASTEL (François Ferrard) Philosophie	25 juin 1668	I 52
CATINAT (Clement).....Théologie	3 juill.1663	I 53
CAVELIER (Antoine).....Philosophie	6 juill.1659	I 54
CAVOYE (Pierre de).....Philosophie	28 juin 1663	I 55
CERMOISE (Paul).....Théologie	26 janv.1664	I 56
CHAPELLAIN (César).....Théologie	6 févr. 1662	I 57
CHARDON (Jean).....Philosophie	24 juill.1670	I 58
CHARPANTIER (Nicolas).....Théologie	26 juill.1663	I 59
CHARTON (Médéric).....Philosophie	17 oct. 1662	I 60
CHARTRAIRE (Germain).....Théologie	/12/ jan.1662	I 61
CHEMINEAU DE MARCAYS (François).....Philosophie	10 juill.1661	I 62
CHEON (Pontius).....Droit canon	30 août 1658	I 63 ,et I 63bis.
CHESNEL (Louis).....Théologie	27 oct. 1662	I 64 ,et I 64bis.
CHOMEL (Claude).....Philosophie	/30/août1654	I 65 ,et I 65bis.
CLEMENT (Claude).....Théologie	/27/août1664	I 66
CLEMENT (Claude).....Théologie	30 déc. 1665	I 67
CLEMTONT-TONNERRE DE CRUSY (Antoine-Benoit).....Philosophie	6 août 1662	I 68

COLMAN (Daniel).....Droit	20 mars 1666	I	69 ,et
		I	69bis.
COMMINGE (Pierre).....Philosophie	10 juill.1661	I	70
COMPAIN (Adrien).....Théologie	4 juill.1669	I	71
CONSTABLE(Guillaume-Edmond de).Philosophie	13 juill.1669	I	72
COTTY (F.François).....Philosophie	13 août 1662	I	73 ,et
		I	73bis.
COUREAU DE PRESSIAT(René)..Théologie	31 janv.1662	I	74
COURTOT (F.François).....Théologie	21 janv.1662	I	75
COUSIN (Nicolas).....Théologie	6 juill.1669	I	76
COUSIN (Nicolas).....Droit canon	4 décem.1669	I	77
CRAMOISY (Jean).....Théologie	16 juin 1666	I	78
DACLIN (Charles-Larent)...Théologie	6 août 1669	I	79
DALY (Thaddée).....Philosophie	27 juin 1666	I	80
DATON (Guillaume).....Philosophie	24 août 1664	I	81
DEHANUS (Jacques).....Philosophie	8 sept.1658	I	82
DELAMET (Léonard).....Théologie	26 juin 1655	I	83
DELATRE (Alexandre).....Théologie	4 janv. 1653	I	84
DELECEY (Gabriel).....Théologie	22 août 1669	I	85
DEMORGUES (Joseph+Scipion).Droit canon	23 avr. 1665	I	86
DEMOUHERS DE LA GRANGE (Jean)...Philosophie	6 août 1662	I	87
DESCAULES (Louis).....Philosophie	29 juin 1665	I	89 ,et
		I	89bis.
DES HAYS DU FOSSARD(Louis).Philosophie	25 juill.1662	I	88 ,et
		I	88bis.
DESPINAY DE SAINT LUC (Louis).Philosophie	29 août 1666	I	90
DEVOUGES (Claude).....Théologie	11/fév.1653	I	91
DIROYS (François).....Droit canon	12 févr.1665	I	92
DROUARD DES MARESTS (François).Théologie	11/Jan.1662	I	93
DROYNET (F.Charles+et GAZON (Simon).....Théologie	11/avr 1657	I	94
DU FOUR (Pierre).....Théologie	26 nov. 1665	I	95
DUFOS (Pierre).....Philosophie	20 août 1662	I	97
DU MESNIL POTTIER(Charles).Philosophie	16 juill.1662	I	96
ESCOURAILLE (Francis d')..Théologie	6 mars 1662	I	98
ESMERY (Pierre).....Philosophie	25 août 1659	I	99
FAUVEL (André).....Philosophie	10 août 1652	I	100
FERON (Nicolas).....Philosophie	17 juill.1667	I	101
FERRARD (Philippe).....Théologie	7 sept. 1669	I	102
FOIX (Henri-Charles).....Philosophie	11 sept.1661	I	103,et)
		I	103bis)
		I	103ter)
FORCEDEBRAS(Charles).....Théologie	15 mai 1656	I	104,et)
		I	104 bis)
FOUCQUET (Yvon).....Philosophie	25 juill.1646	I	105
GALLYOT(Charles).....Théologie	23 juill.1669	I	106
GARNIER (Antoine).....Philosophie	20 juin 1648	I	107
GERARD (Isaac-Anselme).....Théologie	30 janv.1664	I	108
GIFFORD (Bonaventure).....Théologie	26 janv.1672	I	109
GIRARD (F.Sébastien).....Théologie	13 sept.1657	I	110
GOBERT (Michel).....Philosophie	21 juill.1667	I	111

ODET (Pierre).....Philosophie	25 juill.1660	I.	112 ,et
		I	112bis.
ODET DES MARAIS(Paul de)..Philosophie	24 juin 1667	I	113
GONDOVIN (Raymond).....Physique	16 août 1664	I	114
GORRE (Jacquès).....Philosophie	9 juill.1666	I	115
GUYET DE BECHEREL(François)Théologie	4 décem.1657	I	116
GROYN (Germain).....Théologie	27/fév.1662	I	117
GUENON (François).....Théologie	2 mai 1663	I	118
GUERIN (Etienne).....Théologie	17 juill.1654	I	119
GUIGNARD (André).....Théologie	14 nov. 1653	I	120
GUILLOU (François).....Théologie	...janv.1655	I	121
GUILLOIRE (Louis).....Philosophie	10 août 1661	I	122
GUITONNEAU (Adrien).....Philosophie	19 août 1659	I	123 ,et
		I	123bis.
HACTE (Nicolas).....Philosophie	19 août 1659	I	124
HAMEAU (André).....Théologie	15 nov. 1667	I	125
HAMON (Jean).....Médecine	 1645	I	126
HAMON (Jean).....Médecine	 1646	I	127 ,et
		I	127bis.
HARLE (Jean-Baptiste).....Philosophie	1er août1661	I	128
HEDEMAN (Donat).....Philosophie	7 juin 1664	I	129 ,et
		I	129bis.
HENNEQUIN (François-Louis).Philosophie	9 juill.1653	I	130 ,et
		I	130bis.
HOULLIER (Etienne).....Philosophie	22 juill.1661	I	131
ILLIERS D'ENTRAGUES(Joseph d')..Philosophie	26 juin 1657	I	132
JAPPIN (Jean-François).....Droit canon	19 févr.1661	I	133
JAPPIN (Jean-François).....Théologie	16 nov. 1661	I	134
JARDE (Pierre).....Théologie	9 juin 1662	I	135
JOLLAIN (Jean).....Théologie	15 déc. 1662	I	136
JOLY (Melchior).....Philosophie	16 août 1660	I	137
JOUVANCOURT (Nicolas).....Philosophie	9 juill.1662	I	138 ,et)
		I	138bis)
		I	138ter)
JOUVIN (Jacques-François)..Philosophie	28 janv.1663	I	139
JUIF (François).....Théologie)	28 juin 1644	I	140
LABORIE (Jean).....Théologie	23 oct. 1659	I	143,et)
		I	143bis)
		I	143ter)
LAFEMMAS (Laurent de).....Théologie	?	I	144
LA HAYE (Laurent de).....Théologie	24 nov. 1659	I	142
LAISNE (Jean).....Théologie	1er juin1669	I	145
LAMARTELIERE (François de).Philosophie	2 août 1654	I	146 ,et
		I	146bis.
LAMY (Jean).....Théologie	12 mai 1656	I	147
LAMY (Jean).....Théologie	5 mai 1658	I	148 ,et
		I	148bis.
LANGAN DE BOISFEVRIER (Robert de)...Philosophie	20 juill.1659	I	149
L'ANGLE (Nicolas de).....Philosophie	10 août 1663	I	141
LANGLE (Robert de).....Philosophie	2 juill.1662	I	151
LANGLEE (François).....Philosophie	13 févr.1665	I	150

FAVT ORES Ariarum plures Episcopi Athanasium Alexandrinum fedis Nicenae defensores Accerrimum modis omnibus deturbare conati sunt, hunc enim infensissimum sibi hostem experti, in Concilio anno x Tyrri absentem damnauerunt, falsis accusationibus nimis infelicitate cedentibus, quibus ipsam prius apud imperatorem appeterant; de eam iniquis iudiciis conuersus Athanasius, Constantinopolim accessit; ibique nouis confectis calumniis iterum accusatus in gallias apud Treuiros in exilium misit Imperator, quo mortuo Constantini iunioris opera reuersus Alexandriam, suam rursum capelice Eusebiani vero restitutionem Athanasii criminari, preterito violentiis Canonum, cum litteris legatos ad Iulium S. Pontificem miserunt, qui paratos viros Athanasii Presbiteros ad fraudes in infonem concinnatas detegendas, receperunt postulantes a Iulio Concilium, in quo a 50. Episcopis Athanasius in Communionem receptus fuit, absentes Eusebiani licet inuitati, dique expectatis per annum scilicet & sex menses. Interim Congregati Antiochie Eusebiani numero 99. Athanasium deposuerunt, & in eius locum Gregorium quemdam cappadocem succurrerunt, Canones plures, & formulas fidei diuersis temporibus merito suspectas ediderunt. Non multo post habitum est Concilium Sardicense, ad quod 300. circiter ex occidente Episcopi, (si fides locati & Sozomeno habeatur, multo minus fidei Athanasio in Apologia 2.) Ex sententia Imperatoris Constantis & Constantii conuenerunt, qui fidem Nicenam, iudiciumque in gratiam Athanasii prolatum suo calculo confirmarunt. Huic Synodo praesuit Osius nomine S. Pontificis Iulij cum Archidamo & Philoxeno Presbyteris. Peractio Concilio Constantiensis litteris fide sua potius est Athanasius, Honorio fide primam ab Imperatore Constantio exceptus, sed non multo post fugā saluti consulere coactus, intruso per vim omnem in eius locum Georgio, leuitate & Odio Constantij, qui quamdiu vixit in maximum saepius discrimen Nicana fides adducta est, variis identidem habitis Conciliis, in quibus aut metus, aut fraudes, aut vis maxima praeualuit. Sublato è viuis Constantio tranquillitate aliquamdiu donata est Ecclesia, iterumque Athanasium, qui per longum tempus delinquerat, vt Pastorem suum, maxime cum letitia redeuntem receperunt Aegypti; quo adhuc orbi fuit sub Imperio Iuliano, tum a Ioviniano restituit, deinde sub Valente latitare per menses aliquot Coactus, demum sub eodem redditus Ecclesiae suae, in qua vitam quor laboribus plenam, tot victoriis insignem reliquit.

MACEDONIANI in Spiritum Sanctum blasphemantes in Concilio generali Constantinopolitano primo damnati sunt, cum pluribus aliis hereticis. Huic Synodo Orientales Episcopi 150. ab Imperatore Theodosio conuocati ad fuere anno scilicet 381. quos illi praesentis interitum: attamen Melerium Antiochenum initio, eoque mortuo Gregorium Nazianzenum praesulisse probabile est, cuius electionem in Constantinopolitano Episcopum Aegre ad modum ferentes Aegyptii, & pro socio in sede Antiocheni superstitii paulino tribuendo orta contentione, graues tumores in Synodo excitati sunt, quos vt sedaret Gregorius Nazia Episcopatu renuntiavit; in cuius locum Nestorius statim ordinatus est. Adeste sequenti conuocati secundo Constantinopoliti Episcopi & Romae coacti Occidentales per Damasum summum Pontificem latam in Macedonianos sententiam confirmarunt. Fidei Symbolum diuinitatem Spiritus S. exprimens, & septem vultu Canones celebrantur: quorum tertius, est male vt suppositicijs rejiceretur, rectetamen interpretatur de Honoris privilegio post Rom. Pontificem Episcopum Constantinopolitano concessio sine Patriarcha iurisdictione in Pontum, Asiam, & Thraciam collata. Tertio vniuersali Concilio occasione dedit error Nestorii, Episcopi Constantinopolitani Christum in duos diuinitis: huic statim ad origine fide opposuit Cyrillus Alexandrinus, scriptis hinc inde Epistolis ad Caesertium S. P. habitoque Roma Conuentu Nestorium damnauit summus Pontifex, Cyrilloque mandauit vt vices suas in hac causa gereret, qui coacta Synodo duodecim Anathematismos doctrinam Nestorii refutauit. Orta eam ob rem inter eos maior contentione, indixit Ephesi Concilium Theodosius iunior, in quo ab Episcopis pluraquam 200. Praeside Cyrillo nomine summus Pontifex, iterum Nestorius cum sua impietate proscriptus fuit, absente tamen Ioanne Antiocheno & Orientalibus, qui licet paribus Nestorii fauerit, nec ad vniuem cum Cyrillo receptus verit, nisi prius emissā damnationi Nestorii subscriptione, infectus tamen haereti non fuit. De haereti accusatus Eutyches ab Eusebio Dorilaeensi in Synodo Constantinopolitana, ibique conuictus, quod confusionem naturarum in Christo admitteret ad Flavianum damnatus fuit, in latrocinio Etheimo Dicofoi Alexandrini fraude & violentia absolutus, in acumenico tandem Concilio, pollutante & conficiente Leone S. P. opera Martiani Augusti Chalcedonen congregato anathemate percussus est. Actioni 6. adfuit Imperator, non princeps, praesuit semper Leo S. P. per legatos praesentibus iudicibus sine definiendi potestate, & Episcopis vulgo 650. certo tamen 500. & amplius, in hoc Concilio Theodoretum & Ibam vt anathema Nestorio dicerent, clamantes Episcopi coegerunt, antequam resisterent. Seruatum fuit Metropolitani Photio Episcopo Tyrri vi Canonum; & concordia facta inter maximum Antiochenum, & iuuenalem Hieropolitum, Cui in 3. Palaestina iurisdictione Patriarchica collata est. Plures edicti Canones, quorum 28. non fuerunt, sed aperte a summo Pontifice Leone reprobatus fuit: quo quidem Canone Constantinopolitano Episcopo Patriarchalis iurisdictione in Pontum, Asiam, Thraciam & Barbaricas Prouincias, vii quodammodo recepta, delata est; seruato iure ordinationum Metropolitanarum Prouinciarum.

CONCILIVM quintum generale Constantinopoliti habitum est, sub Iustiniano Imperatore, in quo tria capitula diligenter examinata, scilicet scripta Theodori Mopsuestensi, Theodoretus contra Cyrillum, & Iba Epistola legitime damnata sunt, illa illa auctoritate synodi Chalcedonenfis, qua Iba Epistolam minime probatam inuenies. In hac controversia diuersimode se gessit Vigilius S. Pontifex primo quidem Iustiniani edicto se opposuit, quo hac tria capitula damnauerat Imperator, tentans hac via Acephalorum vniuem cum Catholicis, Chalcedonensem synodum reprobantem. Deinde Constantinopolim euocatis Vigilius diuinitatem protulit pacis Ecclesiae gratia, eoque hac tria damna capitula, fed quod statim reuocauit ob exortum in Occidente scandalum: vrgente vero Iustiniano rem in generali agitando Conc. postulauit. Inchoato Concilio adesse renuens vigilus, solenni licet & iterata legatione inuitatus, confutuo suo sententiam protulit, quo supposito ab Imperatore, Patres Concilij relictis Epistolis Viglij, Eutychij, & edicto Imperatoris sententiam profertur praeside Eutychio Constantinopolitano, quo personam Theodori euile scripta, nec non Theodoretus scripta, & Iba Epistolam condemnant. Hoc tandem confirmauit Vigilius. Monothelitarum haereticis a Martino I. S. Pontifice in synodo Romana cum Etheimi Heracly Imper. damnata, non extincta, sub Constantino Pogonato Imper. nouas vires relapsit. Eam ob causam celebratum Concilium 6. generale Constantinopoliti, Agathone sedem Apollitichum tenente; hanc iterum anathemate confixit: praesentiam in eo obtinuerunt legati S. Pontificis, non Imperator vt garrulus Haereticus. Acta hujus synodi expressam continent Honorij damnationem, vt Haereticis Fautoris, cum ceteris Monothelitis Sergio Pyrrho, Paulo, & alijs, quae vt integra & incorrupta defendere difficile non est. In eo nulli Canones editi sunt, sicut nec in 5. Synodo. Qui Trullanti dicuntur numero 122 aliquando post 200. circiter Episcopos in Trullo coactis prodierunt, veluti supplementum vtriusque quorum multi probandi sunt, non tamen omnes. Hos non admittit Ecclesia Occidentalis. Circa initium 8. saeculi furor Iconomachorum sub Leone II. imp. turbare coepit Ecclesias; Constantini Copronymij opera magis ausus, tandem sub Irene Leonis 4. vxore, & filio eius Constantino, conficiente Adriano S. P. Concilio 7. generali contritus est. Constantinopoliti congregati primum Episcopi circiter 350. Nicamam ob tumultum Haereticorum translati, imagines retinuerunt, & cultum earum confirmarunt, Legatis Adriani S. P. Praesidentibus. Aduersarios habuit Patres Francopondenses, non tamen in dogmate, a quibus damnatum fuit: sed ab Adriano ceterisque Pontificibus confirmata, auctoritatem vniuersalis synodi obtinuit. Sub finem 9. saeculi habitum est 8. Concilium oecumenicum, quod 102. Episcopi Constantinopoliti celebrarunt. In eo Photius intrusus Ex-authoratus fuit, & S. Ignatio sedes Constantinopolitana restituta: ab Imperatore Basilio conuocatum fuit ex consensu Adriani 2. huic Legatos S. Pontificis praesulisse certum est.

EVCHARISTIA verum Euangelicæ legis sacramentum est, ceterorum praestantissimum, in quo Christus diuinitas amoris sui diffudit, cum corpus suum & sanguinem sub speciebus panis & vini, in ecclesie animarum alimentum nobis reliquit. In hoc itaque augustissimo Sacramento Idem Christum verum Deum & hominem, verè realiter & substantialiter contineri, aspersissimis verbis docent Euangelistae *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Apoc. 1. Qu. 4.* praedicant innumerum omnium fœderum Patres, huius veritatis defensores inuerrim, confirmant perpetua & constantissima Ecclesiae absque vlla mutatione traditio. Diuina hanc lucem ferre non valentes oculi Nouatorum, obcurare per opus, figuras, & prauas expositiones, stupenda perniciæ conati sunt. 9. saeculo Ioannes Scotus hanc indubitam fidem labefactare tentauit, cuius liber in Concilio Vercellensi damnatus, & flammis traditus fuit. Huic vulgo incertus autor libri de corpore & sanguine Domini adiungitur, qui quidem minus probabiliter Ratramo Corbeienfi Monacho tribuitur, melius modo iudicio sub Bertrami nomine cum Ioannis Scoti libro confunditur. Haereticam redeo prauidetur. Illo audacior Berengarius Andegauensis Sacramentarium antequam, vii Christus veritatis huius hostis apertus exiit, qui post toties eiatam variis in Conciliis; totiesque resumptam haereticam tandem reposuit, & ad extremum vique in fide Catholica permansit, nec sine calumnia iis annumeraretur Gregorius 7. hoc memoriae pallionis huius Christus infuitur pridie quam pateretur, Luna 14. primi mensis ad vesperam, cæna legali peracta, & Paschate celebrato, ea die qua Iudei ex praescripto legis Agnum Paschalem comedere tenebantur. Materiam huius Sacramenti vari impugnarunt haereticis, Gnostici, Cathartiques, Manichei, Aquiri. Certum est vinum esse de vite & panem triticum, azimium aut fermentatum; prius vius conuenientior, quo solo licite vti possunt Latini, Graeci, vero fermentato, vniuersique autem morem Ecclesie fide seruare tenetur. Vino aqua modice miscenda necessitate praecipit, non Sacramenti, nec alteri parenti S. Cypriani, quam immedie in sanguinem Christi conuerit vt probabilis existimo. Forma consecrationis verba sunt Christi Domini (*hic est corpus meum*) quæ non recitatæ solum aut historicæ, sed significatiue proferri debent. Forma vero Calicis consecrandi hæc est (*hic est calix sanguinis mei*) Cetera vero omitti quidem non possunt sine peccato, verum sine Sacramenti dependio. Totus sub veraque specie licet Christus, totus sub singulis Partibus, in quibus post diuisionem integer perferatur. Vi verborum corpus sub specie panis & sanguis sub specie vini ponitur, totus vero Christus Deus & homo per concomitantiam, huius qualibet tantum, modo quidem vero, sed ineffabili continetur, quamdiu species non corrumpuntur, ad quorum corruptionem definit corruptioni non obnoxium. Apage ergo fœdum iteroranicum dogma. Non in vtu consistit hoc Sacramentum: hinc a primis Ecclesie saeculis rite seruatum, & summa veneratione commendatum agnoscimus. Hæc latræ calicem denegant soli haereticis. Quam mala idæ veterum aliquorum rituum abrogationem nobis opponant; & nouorum institutionem? manu enim deferre, ad domum deferre, in vitro Calice consecrare, reliquias comburere, hæc & alia nec ab substantiam Sacramenti pertinere, nec reuerentiam, ipsi debant excludere, quis ignorat?

PERACTA consecratione ita ponuntur corpus & sanguis sub speciebus, vt substantia panis & vini nullatenus remaneat. Mirabilem hanc mutationem, transubstantiationem merito appellat Ecclesia. Hoc dogma non destruit Theodoretus in dialogis, neque Rupertus Abbas, cuius fides de substantia reali in dubium reuocari non potest, de conuersione vero licet obscura videatur, Catholica tamen deprehenditur. Minister huius Sacramenti solus Sacerdos rite ordinatus. Ex delegatione Diaconi illud dispensare potest. Illius iudicium quilibet homo Baptizatus, in statu gratiae constituitur. Quotidianus erat primorum Christianorum panis, fed refrigerante charitate rarior huius Coelestis cibi vñ fuit, Ecclesiastico tandem præcepto semel factum in anno in Paschate constitutum est. Ad hunc vñ fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda est Eucharistia. Alter vero de oculo fontem, cum deuotionis affectu, accedere debent fideles, & quidem frequentius si bene dispositi, qui enim manducant indigne iudicium sibi manducant: prober aures seipsum. Peccatori publico publice & occulte pretem deneganda